

ת"פ 19882/05/17 - מדינת ישראל נגד פלג יעקב, איריס יעקב, רמי יעקב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 19882-05-17 מדינת ישראל נ' יעקב ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	1. פלג יעקב 2. איריס יעקב 3. רמי יעקב

נוכחים:

ב"כ המאשימה: גל דהן - מתמחה

ב"כ הנאשמים: עו"ד אוהד חן

הנאשמים בעצמם

החלטה

הנאשמים הודו, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן. במסגרת ההסדר הוסכם על הצדדים, כי הנאשמים לא יורשעו ויופנו לשירות המבחן על מנת ששירות המבחן יערוך תסקיר בעניינם, במסגרתו תבחן שאלת אי ההרשעה.

הנאשם 1, הודה בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז 1977, בעבירה של נהיגה ללא רישיון לפי סעיף 10 א לפקודת התעבורה [נוסח חדש] וכן בעבירה של נהיגה ללא רישיון רכב כדן, לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה.

הנאשמת 2, הודתה בעבירה של שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

הנאשם 3, הודה בעבירה של סיוע לשיבוש מהלכי משפט, לפי סעיפים 244 + 31 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן:

הנאשם 1 הינו בנם של נאשמים 2 ו - 3. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שירתן הנאשמים 1 ו - 3, כשוטרים במשטרת ישראל. נאשם 1 כשומר במשמר הגבול והנאשם 3, כראש משרד תמיכה ולוגיסטיקה באגף

עמוד 1

התנועה. הנאשמת 2, עבדה בחברת ביטוח .

בתאריך 26.2.16, שהה הנאשם 1 בחוות הסוסים שליד נאות מרגלית. בעלי החווה ביקש מנאשם 1, כי ייסע לתחנת הדלק הקרובה, על מנת למלא עבורו ג'ריקן דלק.

נאשם 1 ביקש ממנו לנסוע אל תחנת הדלק באופנוע אשר בבעלותו. זאת עשה נאשם 1, כשהוא יודע שאין לו רישיון נהיגה על אופנוע וכי האופנוע שבור, נעדר רישיון רכב מכיוון שאינו מאושר לרכיבה בכביש.

על אף האמור לעיל, נסע נאשם 1 באופנוע על תחנת הדלק "פז" הנמצא בקרבת חוות הסוסים . נאשם 1 העביר כרטיס האשראי של אימו, שהיה ברשותו אותה העת, כאמצעי תשלום עבור מילוי הדלק .

בעת שהנאשם 1 מילא דלק באופנוע, התלקחה פיית האופנוע ופרצה אש מתוכה. לנוכח הסיטואציה, התרחק נאשם 1 מהמקום. כשכבתה האש, לקח נאשם 1 את האופנוע בידיו, הובילו לצידי תחנת דלק, התירו שם וברח מן המקום. כל זאת עשה נאשם 1 על מנת שלא יימצא האופנוע על ידי כוחות המשטרה שהגיעו אל תחנת הדלק בעקבות ההתלקחות, וזאת במטרה להימלט מאימת הדין.

כחצי שעה לאחר מכן, סיפר נאשם 1 לנאשם 3 על אודות אירוע ההתלקחות, ובהמשך נאשם 3 סיפר על אודותיה לנאשמת 2. בשלב זה החליטה נאשמת 2 לפעול לסייע בעד נאשם 1 בניסיונו להתחמק מהמשטרה ומאימת הדין, וסיפרה על כך לנאשם 3.

בהמשך, התקשרה נאשמת 2 אל נאשם 1 והזהירה אותו מפני שימוש נוסף בכרטיס האשראי שלה. כעבור מספר שעות, התקשר אף נאשם 3 אל נאשם 1 ואמר לו "אל תשתמש במה שיש לך, בסדר? ותחזיר את זה לפה". זאת עשו הנאשמים 2 ו-3 במטרה להרחיק את נאשם 1 משימוש בכרטיס האשראי.

בהמשך, במהלך היום שלמחרת ובמטרה להטעות את גורמי המשטרה ואכיפת החוק, דיווחה הנאשמת לחברת כרטיס האשראי ולאחר מכן למשטרת ישראל כי כרטיס האשראי אבד וכי הרכישות האחרונות שבוצעו, לרבות הרכישה בתחנת הדלק, בוצעו על ידי אחר.

במעשיהם האמורים לעיל, עשו נאשמים 1 ו-2 דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין; ונאשם 3 סייע לנאשמים 1 ו-2 במעשה זה. כן נסע נאשם 1 באופנוע ללא רישיון כדין ובכלי תחבורה שאינו נושא רישיון רכב ותעודת ביטוח חובה כדין.

טיעוני המאשימה:

המאשימה סבורה כי האינטרס הציבורי מחייב את הרשעת הנאשמים בדין. הכלל הידוע לשאלת ההרשעה מופיע בהלכת כתב בשני גורמים: פגיעה בשיקום הנאשם ונזק קונקרטי וכן סוג העבירה בה הודו הנאשמים.

לטענת המאשימה, בענייננו, הנאשמים יחדיו, שיבשו מהלכי משפט, תוך שהנאשם 1, ניסה אף להימנע מהטלת עונש תעבורתי. הנאשמים 1 ו- 3, היו שוטרים בעת ביצוע העבירה, ומצופה היה מהם כי ינהגו כדין, בהתאם להיותם אנשי חוק.

המאשימה הדגישה כי האינטרס הציבורי גובר על הנזק קונקרטי המתואר לכאורה בתסקירים, ועל כן סבורה כי מתחם העונש ההולם את מעשי השיבוש נע בין מאסר על תנאי, של"צ או עבודות שירות וכן מאסר מותנה.

לטענת המאשימה, כעולה מתסקירי שירות המבחן, כיום עדיין אוחז הנאשם 1 בבחירות אימפולסיביות וקושי להציב גבולות ולהתנהג באופן בוגר ושקול במצבי לחץ. לטענתה, על צבא ההגנה לישראל, לשקול האם היא מעוניינת להמשיך ולהעסיק אדם כאיש קבע, שביצע מעשים אלו. בעניינה של הנאשמת 2, מוסיפה המאשימה כי הנאשמת 2, הייתה דומיננטית באירוע נשוא כתב האישום, היא משמשת כתובעת בחברת ביטוח ועל חברת הביטוח להחליט האם להמשיך להעסיקה או לא.

בעניינו של נאשם 3, מציינת המאשימה כי עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד כי לא הוצג כל נזק קונקרטי והנאשם לא נכנס בגדרי הלכת כתב. אף בעניינו של נאשם 3, מציין שירות המבחן כי הוא מתקשה לזהות את חלקיו המניפולטיביים שאפשרו לו לשתף פעולה באותו אירוע.

בעניינו של נאשם 1, מוסיפה המאשימה כי יש להורות על פסילה רישיון נהיגה, שהיא פסילת חובה, של 3 חודשים וכן פסילה על תנאי.

על כן עותרת המאשימה, להטלת עונש של"צ על הנאשמים, כהמלצת שירות המבחן והרשעתם בדין.

טיעוני ב"כ הנאשמים:

לטענת ב"כ הנאשמים, תסקירי שירות המבחן, לכל הפחות לנאשמים 1 ו- 2, מלמדים על פגיעה קונקרטית. הנאשם 1, משרת בקבע, ניתנו לגביו המלצות חיוביות על ידי מפקדיו. השירות הצבאי מהווה עבור הנאשם 1, נקודת מפנה חיובית, הוא עבר ממשטרת ישראל לצה"ל, הצבא יודע ומכיר את התיק. הנאשם 1 שגה, הוא מכיר בטעותו ומצר עליה.

הנאשמים 1 - 3, הינם נורמטיביים, אשר התנהגותם באירוע לא הייתה נורמטיבית, הם אינם אוחזים בדפוסים עברייניים, המשפחה שילמה מחיר כבד, הנאשם 3, פרש מעבודתו מדובר במשפחה ואף איבד חלק מזכויותיו, הנאשם 3 שוקל לעבוד כקצין רכב ו/או בוחן תנועה, מקצועות אשר דורשים עבר פלילי נקי. בעניינה של הנאשמת 2, מדגיש בא כוחה כי הנאשמת 2 שגתה, היא נטלה אחריות, הרשעה בדין תפגע בה ובאפשרויות התעסוקה.

ב"כ הנאשמים מדגיש כי המאשימה לא עשתה אבחנה בין הנאשם 1 לנאשמת 2 ועתירתם לגביהם זהה.

הנאשם 1 בדברו האחרון:

בדברו האחרון הביע הנאשם 1 חרטה על ביצוע מעשיו, תיאר כי משרת כנג"ד בצבא בבסיס הובלה, אחראי על פלוגת חרדים בפן הכלכלי ועותר בפני בית המשפט כי יקבל את המלצת שירות המבחן.

הנאשמת 2 בדברו האחרון:

בדברו האחרון, הביעה הנאשמת 2 חרטה וצער על ביצוע מעשיה, ציינה כי החלטתה הייתה שגויה והיא

טענה. תיארה כי במועד ביצוע העבירה, הייתה שרויה במצב נפשי עדין, בעקבות אובדן אמה וזה השפיע על שיקול דעתה.

הנאשם 3 בדברו האחרון:

בדברו האחרון ציין הנאשם 3, כי כאבי המשפחה עשה טעות, הוא ומשפחתו שילמו מחיר כבד. הנאשם 3, דיבר על בנו, הנאשם 1, אשר התגייס למג"ב כלוחם ועד היום הוא (הנאשם 1) מכה על חטא, על שהפסיד את שירותו זה, הנאשם 3, הדגיש כי בנו חייל מצטיין, אשר דואג לחייליו, חלקם גורשו מהבית, צובע את בתייהם ותורם מעל ומעבר לנדרש ממנו. עוד הוסיף כי אף לאשתו, הנאשמת 2, ייגרם נזק בלתי הפיך, אם ההרשעה תיוותר על כנה, ועל כן עתר כי בית המשפט יקבל את המלצת שירות המבחן וימנע מהרשעתם.

בעניינם של הנאשמים הוגשו תסקירי שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1:

בעניינו של הנאשם 1, הוגש תסקיר שירות המבחן, ממנו עולה, כי הנאשם, כבן 23 כיום, רווק ומתגורר יחד עם הוריו בראשון לציון, מזה מספר חודשים משרת כחייל בשירות קבע.

הנאשם התגייס לצה"ל ושירת בתפקיד לוחם מג"ב בעת ביצוע העבירות נשוא כתב האישום שלפניי. בעקבות העבירות פוטר הנאשם ועבר לתפקיד אחר. לפני כחצי שנה שוחרר משירות סדיר והחליט להמשיך בשירות קבע.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם חש סיפוק משירותו הצבאי ומתפקידו הנוכחי ושואף לפתח עצמו ולהתקדם במסגרת הצבאית. הנאשם 1, תיאר בפני שירות המבחן את אכזבתו מעצמו, סביב מעורבותו המשותפת בעבירה, יחד עם הוריו.

הנאשם 1, נעדר הרשעות קודמות ולא קיימים כנגדו תיקי מב"ד נוספים.

עולה כי הנאשם 1 מכיר בחומרת התנהגותו, מביע צער וחרטה בגינה וחווה אשמה בגין השלכות התנהגותו, לרבות הנזק שנגרם להוריו.

שירות המבחן התרשם מהנאשם 1, כמי שהתנהגותו בעבירה אינה מאפיינת את בחירותיו ואורח חייו בדרך כלל, נראה כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. עוד שקל שירות המבחן את יציבותו של הנאשם 1 במסגרות השונות לאורך השנים, תפקודו התקין בהן, שאיפותיו הנורמטיביות, כאשר ניכר כי אינו מאופיין בדפוסי חשיבה והתנהגות מופנמים.

בסיכומי של תסקיר ממליץ שירות המבחן על הטלת תכנית של"צ בהיקף של 140 שעות. עוד ממליץ שירות המבחן על סיום התיק ללא הרשעת הנאשם, שכן הרשעה בפלילים תמנע מהנאשם המשך שירותו הצבאי, תפגע בעתידו התעסוקתי ובשאיפותיו להתקדם במסגרת הצבא.

תסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת 2:

הנאשמת 2, בת 51, נשואה ואם לשלושה ילדים. כיום עובדת במחלקה משפטית בחברת ביטוח והינה המפרנסת העיקרית בבית.

בעלה של הנאשמת 2, הנאשם 3, פרש לאחרונה מעבודתו במשטרה. שירות המבחן תאר מערכת יחסים משפחתית חמה ומלוכדת הן מול משפחתה הגרעינית והן מול משפחתה המורחבת, תוך שבני משפחתה תלויים בה. עוד מתאר שירות המבחן את הטלטלה שחוותה המשפחה, בשל מעורבותם בתיק הנוכחי. בעת ביצוע העבירה הייתה הנאשמת 2, שרויה במשבר בעקבות הידרדרות מצבה הרפואי של אמה ופטירתה.

זוהי מעורבותה הראשונה והיחידה של הנאשמת 2 בפלילים. הנאשמת 2, תיארה בפני שירות המבחן את הבהלה והלחץ שהרגישה עם היוודע לה התנהגותו של בנם, כמו גם החשש מהשלכות התנהגותו על המשך שירותו הצבאי. התעקשה לסייע לו ולחפות על התנהגותו הבעייתית, עת הורתה לו להעלים את כרטיס האשראי ובהמשך דיווחה לחברת הביטוח על אובדן כרטיס האשראי.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשמת 2, הדגישה אחריותה בביצוע העבירה הנוכחית, היא קשרה אותה למצב רגשי מורכב בו הייתה נתונה, קושי בהפעלת שיקול דעת ותחושות לחץ וחשש מפני ההשלכות של התנהגותו של בנה על המשך שירותו הצבאי ובכלל. עוד עולה מתסקיר שירות המבחן כי לאורך השנים נטתה הנאשמת 2, לחפות אחר התנהגויות בעייתיות של בנה, כאשר מעורבותם בעבירה הנוכחית הבהירה לה הבעייתיות בעמדה זו וכיום מאפשרת לו הנאשמת 2, להתנהל בצורה עצמאית יותר.

לצד נטילת האחריות, הביעה הנאשמת 2, מוכנות לשאת בענישה קונקרטית ככל שתידרש. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת אינה מאופיינת בקווי אישיות מרמתיים או עברייניים מופנמים, המצריכים התערבות טיפולית ייעודית.

שירות המבחן התרשם כי התנהגות הנאשמת חריגה להתנהלותה בדרך כלל, הנאשמת 2 מבינה את הפסול בהתנהגות בנה ואף התנהלותה ההורית הבעייתית במהלך ביצוע העבירה.

בסיכומי של תסקיר ממליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשמת, אשר יכולה להיות מודחת מתפקידה בחברת הביטוח, כמו כן, הרשעתה בפלילים תחסום אפשרותה לעסוק בתחום עיסוקה לאורך השנים, בחברות הביטוח. עוד ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת צו של"צ בהיקף 140 שעות.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 3:

הנאשם 3, בן 57, נשוי ואב לשלושה ילדים. במשטרת ישראל עבד במספר תפקידים והתקדם בסולם הדרגות. הנאשם 3, הוגדר על ידי מפקדיו כשוטר ערכי, לויאלי ליחידה, מתמקד באופן מקצועי ובעל תחומי עשייה רבים.

לפני זמן מה, הגיש הנאשם 3 בקשה לפרישה מוקדמת, חרף הבעת אמון מצד מפקדיו וממוניו, כיום, אינו עובד.

שירות המבחן תאר את מערכת היחסים של הנאשם 3 הטובה, עם משפחתו הגרעינית והמורחבת, כמו גם ההשפעה המטלטלת של פתיחת ההליכים המשפטיים על בני המשפחה.

הנאשם 3, נעדר הרשעות קודמות ולא תלויים כנגדו תיקי מב"ד נוספים. הנאשם 3, נטל אחריות מלאה לביצוע העבירה הנדונה, ביטא תחושת אשמה, בושה, כעס ואכזבה עצמיים.

הנאשם 3, תיאר בפני שירות המבחן כי בנו, הנאשם 1, פנה אליו בעודו נסער ומבוהל ושיתף אותו באשר לאירוע התלקחות האופנוע והתנהלותו במהלכו. מסר כי כעס על בנו לצד רצון עז לסייע לו בהתמודדות עם הסיטואציה שנוצרה.

הנאשם 3 הוסיף ותיאר כי עם היוודע הדבר לאשתו, הנאשמת 2, התגברו תחושות הלחץ והנאשם 3 התקשה להציב גבולות. הנאשם 3 תיאר התנהגות רגעית חסרת שיקול דעת.

שירות המבחן התרשם מהנאשם 3, כמי שמבין בדיעבד את הבעייתיות שבהתנהגותו וסערת הרגשות בה היו נתונים כל המעורבים, הקשתה עליו להתנהל באופן מותאם. הנאשם 3, תיאר את המחיר הגבוה אשר שילם מאז ביצוע העבירה, בכל מישורי חייו ובפרט בפן התעסוקתי, נוכח החלטתו לצאת לגמלאות מוקדם מהמתוכנן. עוד מדגיש שירות המבחן כי הנאשם 3 אינו זקוק לסיוע או הכוונה מקצועיים וכי הלה הפיק את הלקחים הנדרשים לאור ביצוע העבירה.

הנאשם 3, הצטייר בפני שירות המבחן כאדם המחזיק בערכים נורמטיביים, המגלה אחריות לתפקידים במישור המשפחתי והתעסוקתי, מגלה מודעות והבנה באשר לפסול שבמעשיו, גם בפן הערכי ומתמודד עם תחושת בושה, האשמה עצמית וחווה מידת הרתעה גבוהה.

בסיכומו של תסקיר, ממליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם 3 בדין, שכן הרשעה עשויה לפגוע באופן מהותי בו ובתדמיתו החברתית עליה שקד במשך שנות חייו, עוד עשויה הרשעתו בדין למנוע ממנו אפשרויות תעסוקה כבוחן נהיגה או כקצין רכב. לצד אי הרשעה, ממליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות, בזק"א מחוז מרכז, בתפקידי סיוע שונים בתחום הלוגיסטיקה, מחסנים וטיפול באמבולנסים, בהתאם לצרכי המקום.

דין והכרעה:

כלל הוא כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים, יש להרשיעו בדין. כלל זה מעוגן בסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כי "בתום בירור האשמה יחליט בית המשפט [...] על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו".

בית המשפט יפעיל את סמכותו להימנע מהרשעת אדם לאחר שנמצא כי הוא עבר עבירה רק במצבים "חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן", כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי (עניין כתב, עמ' 341-342).

כמו כן, ההרשעה היא תוצאה מתחייבת ממהות ההליך הפלילי, באמצעותו מביעה החברה את סלידתה ממעשה

העבירה שביצע הנאשם, במגמה להביא להרתעה אישית והרתעה לרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי בצידו (ע"פ 9262/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ח (4), 869).

החוק אינו קובע את התנאים להימנעות מהרשעה או ביטולה, ולכן שאלה זו מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט בהתאם לנתונים המונחים בפניו. ההלכה בעניין זה נפסקה בע"פ 2083/96 תמר כתב נ מדינת ישראל, פ"ד נב (3) 337 (להלן: "עניין כתב").

כב' השופט דורנר, קבעה בעניין כתב שני תנאים שבהצטברם ניתן להימנע מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה: על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם וסוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

כב' השופט לזין הוסיף כי על כפות המאזניים ניצבים שיקולי שיקום אל מול שיקולים של האינטרס הציבורי. עוד קבע כב' השופט לזין כי במסגרת פסק הדין על בית המשפט למנות את השיקולים הבאים:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם...

מנגד, קיימים גם שיקולים שבאינטרס הציבור ששמים את הדגש על חומרת העבירה ונסיבותיה (גורם שגם שירות המבחן אינו מתעלם ממנו) ועל האפקט הציבורי של ההרשעה. הכלל הוא שיש להרשיע נאשם שעבר עבירה, ומי שטוען את ההפך שומה עליו לשכנע את בית-המשפט ששיקולי השיקום גוברים במקרה האינדיווידואלי על השיקולים שבאינטרס הציבורי."

שאלת השיקום של הנאשם, נלקחת אף היא בחשבון במסגרת שיקולי הענישה ואינטרס שיקומו של העבריין יכול לא אחת להטות את הכף מול האינטרס הציבורי (ע"פ 9090/00 בועז שניידרמן נ. מדינת ישראל, פורסם בנבו).

בעניינו של נאשם 1, בראיה הכוללת של ההיבט האינדיבידואלי בעניינו של הנאשם 1, ומבלי להפחית מחומרת האירוע, ניתן לומר כי הפחד והחרדה בהם היה שרוי, לרבות גילו הצעיר (21 שנים) בעת האירוע, הם שהביאוהו לביצוע העבירות, בבחינת מעידה חד פעמית וחריגה. בנתונים אלו, יש כדי להוות שיקול אישי בעל משקל באיזון הנדרש לצורך ההכרעה אם לבטל את הרשעתו בדיון.

עוד יש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, משרת כאיש קבע בצבא ההגנה לישראל. כתוצאה מהאירוע, נאלץ לעזוב את תפקידו כלוחם במג"ב, ויש כי הרשעה בדיון תפגע פגיעה קונקרטית בהמשך תעסוקתו וקידומו בסולם הדרגות בשירות הצבאי.

אין מחלוקת כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו, אלו מצאו ביטויים הן בהודאת הנאשם בעבירות שיוחסו לו

בכתב האישום, הן מתסקיר שירות המבחן והן מדבריו בבית המשפט בשלב הטיעונים לעונש. מצאתי כי אכן קיימת חרטה ממשית וכנה, בלבול ומצוקה אותם חש הן במהלך האירוע והן משלב החקירה וניהול ההליכים המשפטיים כנגדו.

נראה, כאמור לעיל, כי הרשעה תפגע בנאשם פגיעה שאינה מידתית בנסיבות העניין וכי מתקיימות בעניינו של הנאשם נסיבות מיוחדות נוספות, המצדיקות סיום ההליך המשפטי בדרך של אי הרשעה. לאור האמור לעיל, אני מורה כי הנאשם 1 לא יורשע בדין.

אני מטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 140 שעות, במסגרת בית האזרח הוותיק בנס ציונה כעובד כללי ובתפקידי תחזוקה.

בעניינה של נאשמת 2, על פני הדברים, במשקל המצטבר של השיקולים לכאן ולכאן, ובאיזון הראוי ביניהם, לאחר בחינת כלל הנתונים שהובאו הן בטיעוני הצדדים והן כעולה מתסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת 2, בהינתן העובדה כי ככל שהנאשמת 2 תורשע בדין, סביר כי תפגע אפשרות תעסוקתה בחברת הביטוח כמו גם אפשרות להשתלב בחברות ביטוח בתחום עיסוקה בשנים האחרונות.

הפגיעה בנאשמת 2, היא פגיעה קונקרטית, ויש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשמת 2 הינה המפרנסת היחידה בבית כיום.

עוד לקחתי בחשבון את היות הנאשמת 2, נעדרת עבר פלילי, התנהלותה הנורמטיבית לאורך השנים, נסיבות ביצוע העבירה שנראה כי מדובר בבחינת מעידה חד פעמית וחריגה בהתנהלותה, מצבה הרגשי העדין בו הייתה שרויה בעת ביצוע העבירה.

הנאשמת הביעה חרטה כנה על מעשיה, נראה כי מבינה את חומרת מעשיה, מצרה על כך, אלו מצאו ביטויים הן בהודאתה בעבירות שיוחסו לה בכתב האישום, הן מתסקיר שירות המבחן והן מדבריה בבית המשפט בשלב הטיעונים לעונש.

לאור האמור לעיל, אני מורה כי הנאשמת 2 לא תורשע בדין.

אני מטילה על הנאשמת של"צ בהיקף של 140 שעות, לפי תכנית שתגובש על ידי שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט בתוך 30 יום מהיום.

בעניינו של נאשם 3, בהינתן העובדה כי הנאשם 3 הורשע בעבירה מופחתת ובשים לב לכך כי מצאתי שלא להרשיע את הנאשמים 1 ו- 2, הרי שיש לגזור גזירה שווה אף בעניינו, אף שהעונש אינדיבידואלי, אך לא רק.

בעניינו של נאשם 3, בראיה הכוללת של ההיבט האינדיבידואלי בעניינו, בהתחשב בתרומתו המשמעותית לחברה במהלך השנים, עבודתו במשטרה, העובדה כי לאחר האירוע ביקש לפרוש מהמשטרה, כמו גם הסיכוי כי ככל שיוורשע בדין, לא יוכל לעסוק בתפקיד כקצין רכב ו/או בוחן תנועה, היותו נעדר עבר פלילי, נסיבות ביצוע העבירה והמצוקה בה היה שרוי, החרטה הכנה והצער אותם הביע הן בפני שירות המבחן והן בדברו האחרון לפניי, כמו גם התמקדותו שלא להרשיע את בנו ורעייתו, ניתן לקבל את המלצת שירות המבחן.

לאור האמור לעיל, אני מורה כי הנאשם 3 לא יורשע בדין.

אני מטילה על הנאשם של"צ בהיקף של 140 שעות, במסגרת זק"א מחוז מרכז, בתפקידי סיוע שונים בתחום

הלוגיסטיקה, מחסנים וטיפול באמבולנסים, בהתאם לצרכי המקום.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים; חילוט, השמדה, השבה לבעלים וזאת על פי החלטת קצין חקירות ממונה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לשירות המבחן.

ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ח, 13 יוני 2018, במעמד
הצדדים.